

er nødt til at paalægge Læreren de kirkelige Forretninger. Det vilde mange Steder paa Landet være uhyre vanskeligt at faa en anden Mand til at være Kirkesanger, som virkelig kan udføre den Gerning sømmeligt, og saa kan man ogsaa paa den anden Side sige, som den højtærede Minister sagde i Dag, at Læreren er uddannet med det for Øje og har søgt Bestillingen som Kirkesanger sammen med Lærerbestillingen. I og for sig har Læreren som saadan, da han er indtraadt i Embedet, ikke Krav paa at blive af med Kirkesanger- og Organistbestillingen, det har han ganske vist ikke, men jeg vil endnu en Gang sige, at kunde det lykkes at faa Forholdet ordnet saaledes, at Læreren kunde blive fri for de kirkelige Forretninger, naar han ønskede det, vilde jeg anse det for meget heldigt.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Fremme her i Tinget.

Theilmann: Efter at et Par saa udmærkede Repræsentanter for Skolen have haft Ordet, skal jeg paa dette fremrykkede Tidspunkt fatte mig i Korthed, men jeg vil dog have Lov til at gøre et Par Bemærkninger for at klarlægge mine Meningsfællers og min Stilling til det foreliggende Lovforslag.

Jeg vil først udtale min Anerkendelse og Tak til den Kommission, som har udarbejdet den Betænkning, der har været Grundlaget for det foreliggende Lovforslag. Det har været af ikke ringe Betydning for en Mand, der ikke har indgaaende Kendskab til Skolens Forhold, at læse denne Betænkning for at kunne dømme om disse Forhold. Det, der er faldet mig noget i Øjnene, naar jeg har taget denne Betænkning i Haanden, er Kommissionens Sammensætning. Jeg har fundet, at der har været noget af et Misforhold mellem den Repræsentation, der er tildelt Hjemmene i denne Kommission, og den, der er tildelt Lærerne. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa. Nu ligger Sagen jo i Rigsdagens Haand, og vi kunne tage det Standpunkt, vi mene bør være det afgørende. Jeg mener ogsaa, at naar der skal lovgives paa et Omraade som det foreliggende om Skolens Tilsyn, er det ganske rimeligt, at Lærerne have været repræsenterede i den Kommission, der skulde drøfte disse Spørgsmaal.

Hvorvidt vi egentlig trænge stærkt til nogen Reform paa det Omraade, Lovfor-

slaget tilsigter, ved jeg ikke rigtigt. Vor Skoleordning hviler vel nærmest paa Ordningen af 1814, saa der er jo en vis Sandsynlighed for, at der paa adskillige Omraader kunde tiltrænges Reform, men ihukommende et gammelt Ord, som siger, at ikke alt gammelt er daarligt, og ikke alt nyt er godt, synes jeg, at naar man lovgiver paa dette Omraade, kunde der ogsaa være Grund til nøje at overveje, om man ikke i samme Grad, som man tænker paa, at der tiltrænges Reform, kunde tænke paa, om der ikke trænges til at opretholde noget af det gamle. Det er jo ikke nogen særlig sønderlemmende Kritik af vort Skolevæsen, der er fremkommen fra anden Side. Der har været en rig, jeg kan sige blomstrende Udvikling paa Skolens Omraade under den nuværende Ordning og det nuværende Tilsyn. Det, der ogsaa nærmest — som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget — har været tilsigtet, er, som nævnt af den højtærede Minister og af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Thomsen), dette at give Hjemmene mere direkte Indflydelse paa Skolen, vække Interessen hos Hjemmene for Skolen. Jeg skal indrømme, at det kan have sin store Betydning for en Sag, at Interessen for den bliver vakt, men paa den anden Side: skal Sagen fremmes, beror det ogsaa paa, om de, hos hvem Interessen er vakt, ogsaa have den fornødne Indsigt i de paagældende Forhold. Og i saa Henseende mener jeg, det maaske kunde være klogere i Stedet for at gaa frem paa den Maade, her er foreslaaet, at holde fast ved noget af det gamle, saa at der blev en vis Forbindelse mellem det gamle og det nye. Jeg mener, at det vilde være en mere sund og naturlig Udvikling for Skolen. Af den Grund finder jeg egentlig ikke, at Lovforslaget er blevet forbedret i det andet høje Ting. Jeg mener, at det f. Eks. ikke er nogen Vinding, at Præsten er strøgen som født Medlem af Skolekommissionen. Hvis man vil gøre gældende, at man ikke vil have, at Præsten, Kirken skal have saa megen Indflydelse, ser jeg egentlig paa samme Maade paa det som Kultusministeren. Jeg mener egentlig ikke, at Kirken skal have nogen Indflydelse paa dette Omraade, men jeg mener, at da Præsten sidder inde med saa mange Forudsætninger for at kunne tale med om disse Forhold, vilde det være til Gavn for Skolekommissionen at bevare ham som Medlem. Jeg kan i den Retning ganske tiltræde den højtærede Ministers Udtalelser i Bemærkningerne.